CUPA ROMÂNIEI nu se dezminte:

11 echipe de divizia B eliminate!

Cea de-a doua competiție de amploare, Cupa României, întrecere ce angrenează în faza ei incipientă toate echipele din țară, indiferent de categoria în care activează, a ajuns, am putea spune, la jumătatea drumului, urmînd ca în continuare, după etapa ce va avea loc la 19 noiembrie să intre în „scenă" și cele 14 divizionare A.

Cupa României aduce de obicei spectaculoase surprize, oferind totodată unui mare număr de echipe posibilitatea de a se întrece cu formații superioare. Nici în această etapă, surprizele nu au lipsit, „buluruga mică răsturnînd carul mare", multe echipe divizionare fiind nevoite să părăsească competiția, învinse de adversari cu potențial indeobște mai scăzut. Actuala ediție, inaugurată în luna aprilie, cu etapa pe raion, a reunit la start peste 2500 de echipe. Sorții le-au pus față-n față și după fiecare etapă consumată numărul lor s-a înjumătățit, astfel că în etapa din 29 octombrie au mai rămas în competiție numai 72 de formații, 44 activînd în campionatele regionale și divizia C, la care s-au adăugat cele 28 de formații de divizia B. Echipele și-au disputat întîietatea în 36 de partide, divizionarele B avînd obligativitatea de a juca în deplasare. Faptul în sine, am putea spune că le-a dezavantajat, dar ținînd seama de diferența de valoare (o categorie sau chiar două) care le-a despărțit de echipele gazdă, acest handicap putea fi ușor depășit.

Cu toate acestea nu mai puțin de 11 echipe de divizia B au pierdut dreptul de a participa la etapa următoare fiind eliminate, unele dintre ele chiar de echipe care activează în campionatul regional! Este cazul echipei A. S. Cugir, care a pierdut cu 1—2 în fața Minerului Ghelar, Olimpia Oradea, învinsă la scor, 0—3, de Bihoreana Marghita și Portul Constanța, care a capotat la Medgidia cu 0—1 în fața formației Cimentul. Celelalte opt echipe au fost stopate de formații de divizia C. Unele dintre aceste eliminate ocupă poziții fruntașe în divizia secundă, cu veleități la promovarea în prima divizie a țării. Cînd afirmăm acest lucru ne gîndim în primul rînd la echipa Siderurgistul Galați, eliminată de Gloria Bîrlad cu 2—0. Surprinzătoare sînt, de asemenea, înfrîngerile echipelor Electronica Obor **(0—1 cu** Progresul Brăila), Metrom Brașov **(0—1 cu** T.U.G. București), Politehnica București **(0—1 cu** S.N. Oltenița), Chimia Rm. Vîlcea **(0—2) cu** Chimia Tr. Măgurele), C.S.M. Reșița **(1—2 cu** Victoria Tg. Jiu), Gaz metan Mediaș **(1—5 cu** Chimia Făgăraș!) și C.F.R. Pașcani **(0—1 cu** Medicina Iași). **Alte două formații —** Metalul București și Flacăra Moreni **— s-au calificat anevoios, prin regulament. Prima la Galați cu Gloria C.F.R. (4—4), ultima la Buzău cu Metalul (1—1).**

Peste trei săptămîni, Cupa va reuni cele 36 de formații calificate după etapa de duminică, în vederea unei noi trieri valorice, etapă în urma căreia vom cunoaște cele 18 echipe care în primăvară vor încerca să se mențină în continuare în competiție, alături de divizionarele A. Surprizele înregistrate în etapa precedentă sînt un semn evident că ele nu vor lipsi nici în următoarele.

SE RESPECTĂ TRADIȚIA

Gloria Bîrlad — Siderurgistul Galați 2—0 (2—0)

Se pare că a devenit o tradiție ca Bîrladul să constituie o sită zgîrcită pentru cei care aspiră la etape avansate în Cupa României! Există aici o bună echipă de categoria C. Gloria, care anul trecut obligase pe Steaua să ceară remiză, după ce azvîrlise pe bord o echipă de categorie superioară ei, Siderurgistul Galați. Fatalitate... Duminică i-a venit din nou rîndul Siderurgistului să se înfrunte cu Gloria Bîrlad, dar și de data aceasta a fost ingenuncheată. Sporul său de experiență și cele cîteva individualități (Stătescu, Dima) au constituit arme sărace, cu care Siderurgistul nu a putut ține piept unui adversar care își înscrisese pe blazon „elan, omogenitate și entuziasm". Evident, toate cele trei caracteristici, grefate pe un fond de tehnicitate suficient, fără de care ar fi rămas simple lozinci, devalorizate din lipsă de conținut.

Diferența de concepție și de valoare (fie ea și la un moment dat), s-a materializat în primele 15 minute ale meciului, în care gălățenii, surprinși de replică și nedumeriți de viteza și precizia cu care gazdele își pasau balonul, au reluat de două ori jocul de la centru (marcaseră *Vasilache* în min. 9 și *Takacs* în minutul 15). Eforturile lor ulterioare n-au mai putut echilibra scorul și nici măcar jocul, care s-a consumat cu precădere în terenul gălățean. Aici, după primirea golurilor s-au luat măsuri grabnice pentru „cîrpirea" zidului de apărare (Stancu fiind retras pe linia fundașilor) dar el a mai fost escaladat de cîteva ori. Bravul Iorgulescu și hazardul au ferit însă echipa de o înfrîngere prea severă. Și așa, ea s-a întors pe malul Dunării cu amărăciunea unui nou eșec, suprapus peste coșmarul campionatului, unde s-a angrenat într-o cursă de urmărire tot mai anevoioasă. Dar, se pare că aici, avem de-a face cu o obișnuință.

ION CUPEN
corespondent

GLORIA BÎRLAD : Arghișan — Cucu (min. 68 Sișcă), Angheluță, Căpușan, Benyovschi — Sișcă (min. 68 Varga), Vasilache — Takacs, Fora, Trăsnea, Pîrvu
SIDERURGISTUL GALAȚI : Iorgulescu — Pac, Tudosie, Dima, Profir — Stancu, Botescu (min. 72 Zotincă) — Cojocaru, Adam, Stătescu, Stăneulescu.
A arbitrat bine Vasile Lupu (Roman).

UN SUCCES NUMIT DEZILUZIE

Metalul Buzău — Flacăra Moreni 1—1 (0—0, 1—1)

Nici cele 30 de minute de prelungiri, încărcate de tensiune și speranță, n-au putut stabili pe teren, învingătorul. Și atunci s-a apelat la regulament care a hotărît: în următoarea etapă de cupă se califică oaspeții. Însă succesului Flăcării Moreni i-a lipsit strălucirea, căci echipa, deși într-o categorie superioară gazdelor, a deziluzionat, jucînd șters și blazat, foarte departe de ultima evoluție în campionat. Frîncu altădată „creierul" echipei, a greșit cu regularitate, talentatele extreme Manta și Cîmpeanu mai mult au vorbit decît au făcut ceva, iar apărarea a adoptat mijloace arhaice de securitate, adică degajări tari și fără adresă.

După o primă repriză confuză, în care au fost prea timide (de altfel au primit și un gol evitabil în min. 72, autor *Cîmpeanu*) gazdele utilizează singura armă capabilă să contracareze superioritatea tehnică și de experiență a oaspeților. Această armă s-a numit insistență, un efort colectiv susținut și de ceva „substanță" tehnică (încă neșlefuită) dar mai ales de clarviziunea fundașului central Toader, bun strateg, care a făcut „naveta" de la o poartă la alta pentru a dirija fortele echipei. În ultimele 20 de minute pe teren a existat practic, doar Metalul Buzău. Presiunea s-a concretizat în două bare, într-o suită de faze în care apărătorii din Moreni au fost ajutați de pripeala adversarului sau de șansă, și (din păcate) numai într-un singur gol, foarte frumos înscris de *Toader* în min. 78. Au venit și prelungirile, cu baloane adeseori plutind deasupra a 10—16 jucători strînși în fața porții lui Șerbănoiu, cu emoții în tribună. Dar mingea s-a ambiționat să nu intre în poartă (o putea face de cîteva ori cînd cadrul porții era liber!) și astfel golul dorit dar și meritat de către buzoieni, n-a fost realizat.

MIRCEA IONESCU
corespondent

Arbitrul Ioan Oprișan (Focșani) mereu pe „fază".
METALUL BUZĂU : Ionită — Bunăziua, Vatcu, Toader, Vlad — Chițu, Rusen (min. 94 Munteanu) — Stoica, Caloian, Tănase, Ionescu.
FLACĂRA MORENI : Șerbănoiu — Frățilă, Albină, Dumitran, Boeiu — Toma, Frîncu — Cîmpeanu, Drăgan, Postolache (min. 78 Dănilă), Manta.

UN JOC CU MULTE GREȘELI

T.U.G. București — Metrom Brașov 1—0 (0—0)

Fotbaliștii din Brașov au venit la București cu gîndul și dorința de a se reabilita în parte, după înfrîngerile suferite în campionat. La intrarea în teren a celor două echipe, văzînd disproporția fizică dintre „minuscula" înaintare a bucureștenilor și masiva apărare brașoveană, am avut impresia că vom fi martorii unei lupte inegale. Previziunile noastre au fost contrazise. Paradoxal, cei care au combinat mai mult, mai simplu, au fost bucureștenii, însă imprecizia înaintașilor centrali devenise enervantă; cele două extreme s-au descotorosit ușor de adversar, dar mingile centrate, ce trebuiau împinse în poartă, se „plimbau" pe la nasul coechipierilor.

În aceste situații, brașovenii au întărit sistemul defensiv, neglijînd însă pe cel mai bun om al gazdelor, COSMA, un excelent coordonator de joc, cu mult simț de anticipație și bun șuter. Dealtfel speranțele bucureștenilor au fost legate de jocul acestuia care pînă la sfîrșitul meciului s-a achitat bine de sarcinile ce i-au revenit.

După pauză jocul s-a mai înviorat, a căpătat mai multă cursivitate, s-a jucat deschis, șuturile pe poartă fiind mai numeroase și mai precise. Apărarea brașovenilor a funcționat bine pînă în minutul 59, cînd fundașul DINU a greșit elementar la o minge centrată fără „destinație" în fața porții, introducînd-o în propria poartă, și făcînd inutilă intervenția disperată a portarului POZNA.

V. IORDACHE
corespondent

Arbitrul Constantin Ratcovici — Tr. Măgurele, a condus satisfăcător.
T.U.G. BUCUREȘTI : Matache (Petcu min. 70) — Tuinea, Burlacu, Hadade, Sevenschi — Novac, Cosma — Cheiu, (Gheorghiu min. 70), Călușu, Constantinescu, C. Toma.
METROM BRAȘOV : Szold (Pozna min. 14) — Iordache, Birsan, Dinu, Bădițoiu — Galuș, Sima — Lazarovici (Furnică min. 46), Budai, Ochea, Oescht.

VICTORIE DIN LOVITURI LIBERE!

Avîntul 9 Mai — Metalul Tîrgoviște 1—2 (1—0)

Șapte minute mai rămăseseră din meciul Avîntul 9 Mai — Metalul Tîrgoviște și divizionara C, condusă cu 1—0, se și vedea eliminată din Cupă. Doar șapte, după ce timp de 83 de minute formația antrenată de Virgil Ghiță, participantă în campionatul orașului București, evoluase excelent, deschis, curajos, de loc intimidată de faptul că în tabăra opusă se aflau fotbaliști cu „nume": Casandra, C. Ionescu I., Nițescu, Chiriță, Buzatu... „Conducea cu 1—0 din prima repriză prin golul înscris de *Neagu*, în min. 32 ratase majorarea scorului prin Bădescu, scăpat singur în careu, și cu toții ne gîndeam că, în fond, Cupa este competiția surprizelor. Înșiși jucătorii Metalului păreau resemnați cu o înfrîngere la limită în fața unei partenere care în etapa anterioară eliminase pe lidera seriei Sud a diviziei C, Dunărea Giurgiu, cu 4—0. Muncitorii uzinei bucureștene, veniți în corpore să-și încurajeze echipa, trăiau din plin bucuria prilejuită de comportarea acesteia și de rezultatul ce se întrevedea, pentru că, aparent, nimic nu mai putea schimba rezultatul.

Dar fotbalul, acest joc minunat, este capabil să răstoarne totul dintr-o dată, să transforme o virtuală surpriză într-o adevărată dramă, să prăbușească speranțe îndreptățite și să reînvie nădejdi pierdute. În aceste ultime șapte minute, asupra cărora revin obsesiv pentru că în răstimpul lor zeița Dreptății s-a jucat pur și simplu cu balanța ei, Metalul Tîrgoviște a beneficiat de două lovituri libere (min. 83 și 88), prima executată de la 40 de metri, secunda de la 30, ambele transformate direct în goluri de către *C. Ionescu II* și, respectiv, *Păun!*

De multă vreme nu am văzut atîta durere sufletească întipărită pe chipurile unor tineri fotbaliști. Solidari cu partenerii lor copleșiți de mica dramă generată de dubla neatenție a portarului Constantinescu, și profund umani, fotbaliștii de la Metalul Tîrgoviște nu găsit resursele morale pentru a nu le amplifica cu nimic durerea. Ei și-au stăpînit bucuria calificării pînă la vestiare...

N. SOARE

PUBLICUL S-A PLICTISIT...

U. M. Timișoara — Vagonul Arad 1—3 (1—2)

Începutul vijelios, soldat cu șuturi periculoase la cele două porți (mingea a întîlnit o dată bara) din primele două minute, a dat impresia că vom fi martorii unui joc cu faze de poartă, cu fotbal de calitate. Cu toate că în primele 7 minute am asistat la înscrierea a două goluri, ai căror autori au fost *Popa* (U.M.T.) în min. 5 și *Dobîndă* (min. 7) pentru Vagonul, impresia a fost doar de „foc de paie".

În continuare, 80 de minute — este adevărat că și terenul denivelat, cu smocuri de iarbă, a jucat feste — am notat mai multe iregularități, decît faze ce meritau aplauze. Mingile la adversar, stopurile la zece metri, lufturile și jocul încîlcit au abundat de ambele părți. Nu a surprins pe nimeni că din puținii spectatori prezenți pe terenul Progresul, o parte au plecat, la pauză, iar alții și-au mutat locul pe terenul II, unde se disputa o partidă de juniori în speranța că vor asista la un joc mai frumos. Celelalte două puncte au fost înscrise de *Dvorjac* (min. 28) și *Dobîndă* (min. 72).

De notat că arbitrul Alex. Siko (Oradea) a anulat în min. 83 un gol perfect valabil înscris de arădeanul Dembrovschi. Ne punem întrebarea firească: pe cînd vom asista și în Cupa României, în primele ei faze, la jocuri de calitate și nu la simple formalități de a răspunde la fluierul arbitrului?

P. ARCAN
corespondent

U.M.T. : Siclai — Codreanu, Stepan, Maraton, Foleanu — Enderle, Covaci — Bilă (min. 59 : Periatu), Șetu, Popa, Aldmeier.
VAGONUL : Ghergheli — Lenarth, Mülroth, Boroș, Matușinca — Mihai, Dvorjac — Stănoaie, Dembrovschi, Dobîndă, Macovei.

MICĂ RETROSPECTIVĂ DIVIZIONARĂ B

Duminică, ambițiile sportive ale divizionarelor B s-au transplantat, pentru moment, de pe făgașul întrecerii lor obișnuite, pe acela al luptei pentru calificarea în etapele superioare ale Cupei României. Bilanțul încercării lor de duminică l-ați aflat, desigur, pînă la această oră. În plus, unele aspecte comentate ale etapei de cupă vă sînt oferite în materialul din această pagină. Momentul de „respiro" intervenit în maratonul divizionar secund ne creează prilejul de a ne întoarce puțin privirile asupra întrecerii desfășurate de-a lungul celor 10 etape de pînă acum, cu intenția de a „puncta" ceea ce conține ea mai caracteristic.

Din relatările săptămînale ale corespondenților, ca și din observațiile noastre, se poate desprinde o primă concluzie, din păcate prea puțin îmbucurătoare: „punctele" continuă să fie obiectul unor dispute aprige, uneori explozive, împietînd asupra atributelor tehnice ale partidelor. Din acest motiv, echipe posesoare a unor loturi valoroase (C. S. M. S. Iași, Siderurgistul Galați din seria I, Politehnica Timișoara, Vagonul Arad, C.F.R. Timișoara, Crișul Oradea, din seria a doua) nu reușesc să contribuie pe măsura posibilităților lor la creșterea nivelului competiției, iar fotbaliști cu reale resurse tehnice devin inexpresivi. Cu rare excepții, jocurile de tînă acum poartă o pecete comună, dovedindu-ne o reală stereotipie a genului: pe teren propriu echipele atacă cu o înversunare oarbă fără nici un scrupul de ordin tehnic, convinse fiind că prăvălirea peste adversar este suficientă pentru a obține victoria, în timp ce în deplasare aceleași echipe devin docile, depersonalizate, apărîndu-se cu dinții încleștați pentru a ciupi măcar un punct. *Drept urmare, în majoritatea cazurilor, spectatorii sînt dezamăgiți în speranțele lor de a asista la întîlniri în care să primeze fotbalul. Ba mai mult: ei sînt nevoiți să fie martorii unor dispute și atitudini desfășurate în teren, care depășesc sfera întrecerii sportive, născute tocmai din învelișul nervos în care se așează de obicei miza jocurilor. Lovirea adversarului cu și fără minge, bruscările reciproce, insultele adresate arbitrilor etc., toate la un loc constituind un mod de exprimare împotriva căruia trebuie dusă o luptă fără odihnă, au generat pînă acum 11 suspendări, însumînd 22 de etape, și 27 de avertismente. „Performerii", într-un asemenea sens lipsit de glorie, sînt jucătorii Cicu (Politehnica Buc.), și Rozorea (C.F.R. Pașcani) cu cîte patru etape de „odihnă", Hriteu (C.S.M.S. Iași) și Stătescu (Siderurgistul) cu cîte trei etape. Un caz aparte îl prezintă jucătorii Schweillinger (Vagonul) și Sacaci III (Crișul), care au găsit de cuviință să pot „înfrumusețea" partida de fotbal cu un scurt moment pugilistic. Ambii sînt suspendați pînă la cercetarea amănunțită a incidentului. Reținem ca important faptul că* Comisia de disciplină de pe lîngă F.R.F. a sancționat cu promptitudine și severitate fiecare act reprobabil săptuit de fotbaliștii echipelor divizionare B și e de dorit ca și în viitor ea să opereze cu aceeași intransigență cazurile ce-i sînt semnalate.

Acum, să ne oprim cîteva minute asupra clasamentelor. În seria I, C.S.M.S. Iași conduce autoritar și e greu de crezut că va ceda ușor. Revelatoare sînt locurile ocupate actualmente de două formații care în trecut nu depășeau bariera mediocrității: Ceahlăul P. Neamț și C.F.R. Pașcani. Credem, totuși, că principala contracandidată la promovarea în divizia A rămîne Siderurgistul Galați, echipă cu potențial superior celui dezvăluit pînă acum. Politehnica București, văduvită la începutul sezonului de cîțiva jucători buni, șchioapătă din greu. Locul ultim pe care-l deține constituie una din surprizele întrecerii.

În seria a II-a, în lipsa unei replici mai hotărîte din partea Politehnicii, C.F.R. Timișoara s-a instalat în frunte cam de pe la început, în timp ce Vagonul Arad, cu o consecvență semnalată încă din ediția trecută, obține exact atîtea puncte cîte îi sînt necesare pentru a fi mereu pe locul secund. De neînțeles pare evoluția Minerului Baia Mare, aflată pe penultimul loc, altă dată pretendentă serioasă la promovare. Interesantă este situația echipei clujene C.F.R.: deține lanterna roșie, în schimb are la activ cele mai multe goluri înscrise, 19, dar, precizăm, zece dintre ele le-a marcat în cele două partide cîștigate.

De duminică, divizionarele B reintră în întrecerea lor obișnuită. Încă trei asalturi și, apoi, odihnă pînă la primăvară. Să spetăm că aceste ultime trei etape ale turului ne vor da prilejul unor constatări plăcute din punctul de vedere al calității jocurilor și al disciplinei jucătorilor.

N. SOCOL